

## Erasmus Mobilitás élménybeszámoló

*Sulyok Anna Blanka, 2020/21 őszi szemeszter*

A hat semmelweises év alatt sok hallgató dönt úgy, hogy külföldön is szeretne tapasztalatot szerezni. Erre remek lehetőség az Erasmus Mobilitás Program, mely akár egy hónapos gyakorlat, akár egy egész szemeszter keretein belül betekintést ad Európa többi országának egészségügyi rendszerébe, oktatásába és kultúrájába is. Én sem voltam kivétel, nem tudtam ellenállni a dél-francia vidék csábító tengerpartjának, a francia kultúrának és gasztronómiának, és nem utolsó sorban a fogadó egyetem méltán híres, nívós orvosképzésének.

A 2020/21-es őszi szemeszterben a Franciaország déli részén található Montpellierben folytattam tanulmányaimat, az Université de Montpellierben.

Szakmai szempontból rengeteget fejlődtem, új diagnosztikai és terápiás módszerekkel és eszközökkel ismerkedhettem meg. A shadowing-rendszer a klinikai gyakorlatok alatt remekül működik, minden diáknak külön mentor van kijelölve, aki bevonja mind az anamnéziszfelvételbe (franciául, természetesen) mind a diagnosztikába, valamint a műtőblokkba is szabad bejárása van minden orvostanhallgatónak. Mindent szabad, asszisztálhatnak is a manuális szakirány iránt érdeklődők, de semmi nem kötelező. A kórházi gyakorlatokon a mentorok tisztában vannak azzal, hogy az Erasmus élmény nem csupán a szakmai fejlődésről szól, így meg lehet találni az egyensúlyt a szakmai tudás és a kulturális élményszerzés között.

Az Erasmusos élményeket tekintve valamivel korlátozottabbak voltak a lehetőségek az előző évekhez képest, elsősorban a pandémia miatt, viszont ez engem személy szerint nem zavart különösebben. A szórakozóhelyek be voltak zárva és egy rövid időre teljes kijárási tilalom lépett érvénybe, de szerencsére mivel kollégiumban laktam, így a többi külföldivel feltaláltuk magunkat. Valamint a kisebb-nagyobb korlátozások ellenére a helyi Erasmusos diákközösség nagyon segítőkész és nyitott volt, mindig kitaláltak valami érdekes, kreatív közösségi programot. A tengerpart kánikulában és szelesebb időjárás esetén is biztos siker, a tömérdek gyönyörű mediterrán kisváros, Toulouse, Nîmes, Carcassonne, Avignon mind egy-egy ékköve a dél-francia vidéknek.

Maga Montpellier városa pedig egyszerűen megunhatatlan. A belváros huszadszori látogatásra is képes újat mutatni, a diákélet a körülményektől függetlenül pezsgő és élettel teli, a mediterrán gasztronómia és a francia péksütemények szerelmesei pedig a mennyekben érezhetik magukat egy-egy pain au chocolat, mandulás croissant vagy egy pohár francia vörösbor után.

Természetesen voltak kevésbé örömteli pillanatok is, ezeket a teljesség kedvéért muszáj megemlítenem. Sajnos a pandémia és az online-hibrid oktatás miatt a francia orvostanhallgató társakkal nem sikerült szorosabb kapcsolatot kialakítani. Valamint a megszorítások miatt elmaradtak programok, sok környékbeli nevezetességről (fesztiválok, múzeumok, kulturális nevezetességek) is le kellett mondanunk, a hosszabb utazások megszervezése is sok korlátba ütközött. Ezen kívül a méltán hírhedt francia bürokrácia is rendszeres stresszforrás volt, kb. kéthetente franciául ügyeket intézni nem a legfelelőbb. Azonban így legalább gyakorolhatta az ember a nyelvet, mivel sajnos a franciák jelentős hányada nem tud vagy nem akar megszólalni angolul.

Mindent összevetve azonban mégiscsak a rengeteg örömteli pillanat és új élmény jut eszembe először, és ezek megingathatlanul a pozitív irányba lendítik azt a bizonyos mérleget. Szakmailag fejlődtem, rengeteg korszerű orvosi eszközzel megismerkedtem, fürödtem a tengerben, kirándultam, annyi francia péksüteményt ettem, amennyi csak belém fért, rengeteg gyönyörű várost lehetőségem volt meglátogatni és szuper emberekkel ismerkedhettem meg, akik nem engedték, hogy bárki akár egy percig is egyedül érezze magát egy idegen országban, egy idegen városban. Az ötödévet ugyan újra kell kezdenem személyes okok miatt, de még így is csak azt tudom mondani, hogy nekem teljes mértékben megérte az egész félév, az Erasmus élmény egy életre szól.